

secundum illud Rom. 6. stipendia peccati mors. Qui libet verò habens charitatem habet meritum vite aeternae... nullus autem potest esse simul dignus vita aeternâ, & morte aeternâ; ergo impossibile est quod aliquis habeat CHARITATEM CUM PECCATO MORTALI; adeoque charitas etiam perfecta non potest consistere cum reatu aeternae damnationis, quæ per peccatum mortale incurritur.

Atquæ hinc ulterius Charitas perfecta, & sincera quæ est ex corde puro & conscientia bonâ, & fide non fictâ tam in Catechumenis, quam in pœnitentibus, & Charitas illa, quæ est plenitudo legis nequit esse sinè remissione peccatorum.

Nec Catechumenus justè, rectè, & sanctè vivit, & mandata Dei observat, ac legem implet per Charitatem antè obtentam remissionem peccatorum: cum Charitas remissionem illam supponat utpote cum peccato incompatibilis. Confer, quæ diximus suprâ titulo de *justitia*, seu *justificatione*, cui Charitas inseparabiliter annexa est.

PROPOSITIONES DAMNATÆ

Circa materiam, quæ tractatur in tertia parte, & supplemento.

De Absolutione Sacerdotis, & Baptismo.

PROPOSITIONES DAMN.

1. **P**eccator pœnitens non vivificatur ministerio Sacerdotis absolventis, sed à solo Deo, qui Pœnitentiam suggerens & inspirans vivificat eum, & resuscitat, ministerio autem Sacerdotis solum reatus tollitur. Est 58.

2. In peccato duo sunt; actus, & reatus; transeunte autem actu nihil remanet nisi reatus, sive obligatio ad pœnam. Est 56.

3. Unde

3. Undè in Sacramento Baptismi, aut Sacerdotis absolutione, propriè reatus peccati dumtaxat tollitur, & ministerium Sacerdotum solum liberat à reatu. Est 57.

D. THOMAS 3. p. q. 84. a. 3. ad 3. Deus per auctoritatem & à peccato absolvit, & peccatum remittit: Sacerdotes tamen UTRUMQUE FACIUNT PER MINISTERIUM; in quantum scilicet verba Sacerdotis in hoc Sacramento instrumentaliter operantur in VIRTUTE DIVINÀ sicut etiam in aliis Sacramentis... Undè & Dominus expressit utrumque: nam Matth. 16. dixit Petro quodcumque solveris super terram &c. & Joan. 20. dixit discipulis; QUORUM REMISERITIS PECCATA, REMITTUNTUR EIS: Deindè in suppl. q. 18. a. 1. in corp. virtus Clavium (quæ est in Sacerdote) OPERATUR AD CULPÆ REMISSIONEM.... sicut & aqua Baptismi. Undè Sacerdos, & Baptizans non solum reatum, seu pœnam peccati tollunt, sed etiam instrumentaliter ipsum peccatum.

Accedit, quod juxta commune in Theologia proloquium, Sacramenta novæ legis efficiunt id, quod significant, verba autem hæc *ego absolvo te*, in Sacramento Pœnitentiæ à Sacerdote ministro prolata, significant absolutionem à peccatis, proindeque illam efficiunt, & consequenter Sacerdos non tantum absolvit pœnitentem à reatu peccati, sed etiam ab ipso peccato: Cumque & illa verba *ego te Baptizo*, significant absolutionem à fordibus peccati, idè similiter Baptizans Baptizatum ab illis abluit.

De Satisfactione, & Indulgentiis.

PROPOSITIONES DAMN.

1. **S**olutio pœna temporalis, qua peccato dimisso sapè remanet, & corporis resurrectio propriè non nisi meritis Christi adscribenda est. Est 10.

2. Satisfactiones laboriosa justificatorum non valent expiare de condigno pœnam temporalem restantem post culpam condonatam. Est 77.

3. Quare.

3. Quando per eleemosynas, aliaque pœnitentia opera Deo satisfacimus pro pœnis temporalibus, non dignum pretium Deo pro peccatis nostris offerimus, sicut quidam errantes autumant, nam alioquin essemus saltem aliquâ ex parte nostri redemptores: sed aliquid facimus, cuius intuitu Christi satisfactio nobis applicatur, & communicatur. Est 59.

4. Per passiones Sanctorem in indulgentiis communicatas non remittuntur nostra delicta; sed per communicationem charitatis nobis eorum passiones imputantur, ut digni simus, qui pretio sanguinis Christi à pœnis pro peccatis debitis liberemur. Est 60.

D. THOMAS in Supplemento q. 13 art. 2. ad 1. quantum ad pœnæ remissionem, seu solutionem eam unus alteri (à fortiori sibi) potest mereri mediante charitate. Non igitur solutio pœnæ temporalis, quæ dimisso peccato læpè remanet, tantùm & unicè Meritis Christi adscribenda est, ita ut homo in charitate five gratia existens, propriè non mereatur remissionem pœnæ, seu satisfaciat, sed tantùm aliquid agat, cuius intuitu Christi satisfactio sibi applicatur, & communicatur: Hoc enim ex verbis iam relatis confutatum est, & præterea refellitur citato articulo in corp. quantum ad solutionem debiti, vel pœnæ, aliquis potest satisfacere, dummodo sit in Charitate, ut opera ejus satisfactoria esse possint.

Nec per hoc derogatur meritis, aut satisfactioni Christi, aut aliqua ex parte sumus nostri propriè redemptores; cum NOSTRA SATISFACTIO EFFICACIAM HABEAT EX SATISFACTIONE CHRISTI. 3. p. q. 1. a. 2. ad 2.

Præter D. THOMAM, hoc luculentissimè explanat Tridentinum sess. 14. cap. 8. Neque verò (inquit) ita nostra est satisfactio hæc, quam pro peccatis nostris exsolvimus, ut non sit per Jesum Christum, Nam qui ex nobis tanquam ex nobis nihil possumus, eò coöperante, qui nos confortat, omnia possumus: ita non habet homo undè gloriatur: sed omnis nostra gloriatio in Christo est: in quo vivimus, in quo meremur, in quo SATISFACIMUS facientes fructus dignos

dignos pœnitentiæ, qui ex illo vim habent, ab illo offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patre. Undè mirum est Baium ad hanc tam claram, & præstantem Synodi, cui interfuit, Doctrinam non attendisse.

Quarta propositio, quæ fermè cum aliis coincidit, perspicuè refutatur in suppl. q. 25. a. 1. in corp. *Indulgentiæ valent ad REMISSIONEM POENÆ residuæ post contritionem, & absolutionem, & confessionem: Ratio autem, quare valere possint, est unitas corporis mystici, in quâ multi in operibus pœnitentiæ supererogaverunt ad mensuram debitorum suorum; & multas etiam tribulationes injustas sustinuerunt patienter, per quas multitudo pœnarum poterat expiari, si eis deberetur: Quorum meritorum tanta est copia, quod omnem pœnam debitam nunc viventibus excedunt: Quamque proindè modò sancti expiare possunt debita dispositione ex parte Lucrantium Indulgentias supposita.*

De Sacrificio.

PROPOSITIO DAMN. UNICA.

Sacrificium Missæ non aliâ ratione est Sacrificium, quam Generali illâ, quâ omne opus est, quod fit, ut Sanctâ Societate Deo homo adhæreat. Est 45.

D. THOMAS 2. 2. q. 85. art. 4. ad 3. *Sacerdotes offerunt Sacrificia, quæ sunt SPECIALITER ordinata ad cultum Divinum (præsertim Sacrificium Missæ) non solum pro se, sed etiam pro aliis. . . . quadam verò sunt alia Sacrificia, quæ quilibet potest pro se offerre per bonum opus, quod agitur ut Sanctâ Societate Deo inhæreamus art. 3. ad 1. distinguuntur itaque hæc Sacrificia à primis, præcipuè verò à Sacrificio Missæ omnium Sacrificiorum præstantissimo: proindeque perperam dicitur, quod Sacrificium Missæ non aliâ ratione est Sacrificium, quam Generali illâ, quâ omne opus est, quod fit ut sanctâ Societate Deo homo adhæreat.*

Omne opus bonum ad talem cum Deo Societatem.

catem tendens dicitur Sacrificium *Generaliter* sump-
tum juxta illud Psalm. 50. *Sacrificium Deo spiritus*
contribulatus, non aurem omne opus bonum est
Sacrificium propriè dictum, proindeque nec Sacri-
ficiu Missæ: Ad tale enim Sacrificium necessarius
est Sacerdos: constat verò non omnes qui bona
possunt præstare opera, esse Sacerdotes propriè di-
ctos. Alioquin, inquit Sylvius commentans in hujus
quæstionis articulum: *Sacerdotes non forent Con-*
secrandi, ac etiam sœmina justæ essent Sacerdotes.
Quanta igitur est differentia inter Sacrificium
Missæ, & sacrificium generaliter sump-
tum.

Sæculum

Sæculum Decimum septimum.

17.

illius

quoad

turoas

Theologi-

casSynop-

sis.

Aneid:

lib. 1.

Hoc sæculum, in gravissimorum bellorum moti-
bus memorabile, variis, & quibus posteritas
agrè fidem adhibitura est, Europâ nostrâ quassatâ
tempestatibus, ita & Celeberrimum fuit per innu-
meras longè, latequè excitas in *Theologiâ* pro-
cellas.

Unâ Eurusque, Notasque ruère, frequensque procellis
Africus, & vastosvolvère ad littora fluctus.

Liber *Jansenii*, cui titulus: *Augustinus Cornelii*
Jansenii Episcopi Iprensis ingentia, & nondum
Sopita excitavit dissidia, in mores sese effudit *Pro-*
babilitissimus, seu *Laxitas*, dumque huic repagulum
opponitur; item est in aliud extremum; *namium*
scilicet *Rigorem*. Erutus fuit ex impurissimo *Me-*
chaëlis Molinos cerebro *Quietissimus*: Erratum quo-
que est in *Theologiâ Mysticâ*: aliæque exortæ sunt
turbæ, quas modò juxta ordinem temporis per-
pendamus.

Anno

1647.

Anno 1647. 24. Januarii Proscripta est per *In-*
nocentii X. decretum (cui ob Prolixitatem super-
sedemus) Propositio sequens planè inaudita.

Proposi-

tio de Ge-

mino Ec-

clesia

Vertice.

PROPOSITIONES DAMN.

S Petrus, & S. Paulus sunt dua Ecclesia summi
Pastores, ac Præsides, qui unicum caput con-
stituunt, Vide Decretum Innocentii in Stey. pag 327.

D. THO.

D. THOMAS 2. 2. quæst. 33. art. 4. ad 2. *Pulus*,
 QUI ERAT SUBDITUS PETRO (itaque non paris
 cum eo authoritatis, nec summus cum illo Pastor
 ac Prætes) propter imminens periculum scandali
 circa fidem Petrum publice arguit.

Accedit, Regimen Ecclesiæ esse monarchicum,
 ut egregiè Angelicus asserit 4. contra gentes cap.
 76. Nulli, inquit, dubium esse potest, quin Eccle-
 sia Regimen sit optimè Ordinatam, utpote per eum
 dispositum, per quem Reges Regnant, & legum Con-
 ditores iusta decernunt; optimum autem Regimen
 multitudinis est, ut Regatur per UNUM: manifestum
 est igitur Regimen Ecclesiæ sit fuisse dispositum, ut
 UNUS TOTI ECCLESIAE PRÆSET: Ille autem
 fuit SOLUS PETRUS, illi SOLI, non etiam Paulo
 dictum fuit à Christo *Tu es Petrus*, & super hanc
 Petram aedificabo Ecclesiam meam. Math. 16: illi
 soli dictum est *pasce oves meas*. Joan. 21: illi soli
 CONFIRMA FRATRES TUOS. Lucæ 22. capite. So-
 lus igitur Petrus fuit à Christo constitutus summus
 Pastor, Præses, Caput, Vertex, Dux, Princeps, &
 Monarcha universalis Ecclesiæ.

Hinc S. Leo serm. 3. de suâ assumptione. *De
 toto mundo* (inquit) UNUS PETRUS eligitur, qui &
 universalium gentium vocationi, & OMNIBUS APO-
 STOLUS (ergò etiam Paulo) cunctisque Ecclesiæ
 Patribus præponatur.

PROPOSITIONES V. FAMOSÆ JANSENI.

ANno 1653. 31. Maii damnatæ sunt ab Inno. *Anno*
 centio X. Pontifice Maximo V. Famosæ Pro- *1653.*
 positiones Jansenii Episcopi Iprensis.

Sed prius Celeberrimi viri vitam expendamus.
 Illa nobis suppeditat Bibliotheca Belgica Clar.
 D. Valerii Andreae deshelii J. U. D. & Professoris
 Regii Lovanii.

Cornelius Jansenii Leerdamensis apud Bata. Vita Jan-
 senii. *senii.*
 vos honestis, Catholicisque natus parentibus anno

Domini